

P.3.. Gijzenrooi Open Air

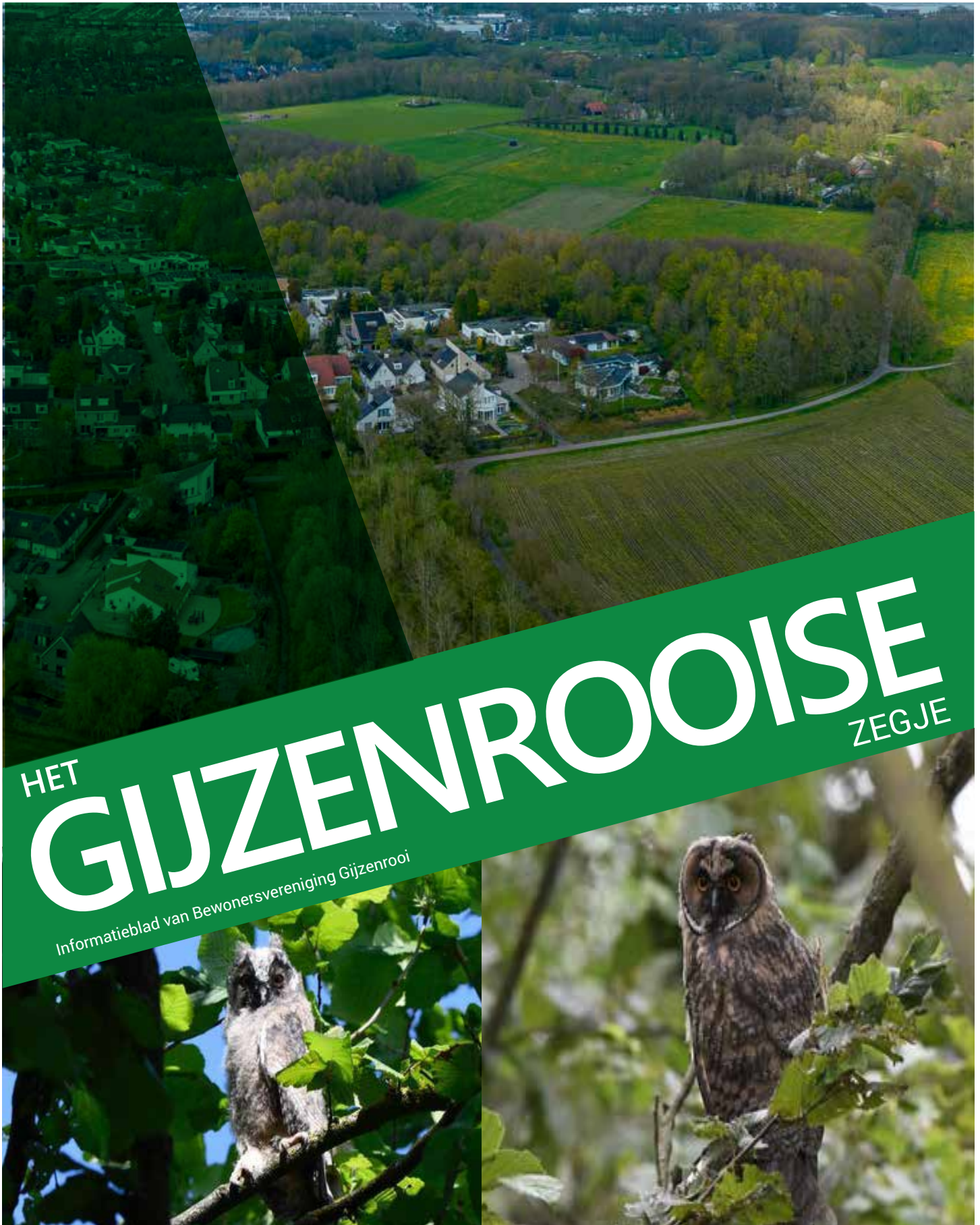
Door de hele zomer heen mooie optredens in Gijzenrooi. Even liever geen regen....

P.10 Gijzenrooise vennen 10

Wat hebben we een mooie vennen rond gijzenrooi. Makkelijk te vinden en te bewandelen.

www.gijzenrooi.nl

Volg de website voor de laatste informatie over het al dan niet doorgaan van activiteiten.

In dit nummer o.a.:

- P04 De Dommel
- P05 Burendag 24-9
- P06 Ransuilen
- P07 Buxusmot
- P08 Boswachter Mari en Erik
- P09 Vaderdag met muziek
- P10 Vennen deel 10
- P12 Toetsenist Erik en Mari
- P13 WK modelvliegen
- P14 Wijkschouw
- P16 persoonlijke assistente
- P17 Kruiswoordpuzzel
- P18 Oud papier
- P18 Jong talent Open Air
- P19 Internationaal Open Air
- P20 Geen tegeltje maar plantje
- P21 Gijsz
- P25 Mug
- P26 Internationals: Aida

Voorwoord

Midden in de zomer krijg ik een telefoontje van een bezorgde buurtbewoner. Hij vindt dat de wijk Gijzenrooi er langzamerhand minder verzorgd uit gaat zien. Niet omdat de bewoners iets verkeerd doen, maar door het groen- en maaibeleid van de gemeente.

Inderdaad, in de bermen staan het gras, de brandnetels en ander onkruid bijna een meter hoog. De perken in het trottoir worden zijns inziens ook minder geschoffeld. Ik denk dat hij gelijk heeft. Maar de gemeente heeft sinds een tijd een nieuw beleid en de kernwoorden daarvan zijn: biodiversiteit en hittestress.

Dat klinkt goed. De gemeente wil graag iets goeds doen voor de vlinders en de bijtjes, daar hebben we allemaal wat aan. Geen kort gemaaide berm maar vrije groei. Ruimte voor kleine kruipende en vliegende beestjes. Maar het maakt wel een onverzorgde indruk. Er staan geen korenbloemen, klapprozen of margrietjes in de berm. Wat dat betreft doet de buurgemeente Geldrop het veel beter. Kleurrijke bermmengsels zien er prachtig uit. Ik denk dat we allemaal zoeken naar een goede tussenvorm: geen strak geschoren grasveldjes of bermen, maar dan wel graag wilde bloemen.

En om de hittestress tegen te gaan heeft de gemeente ook nog wel wat ideeën. Zoveel mogelijk trottoirtegels eruit en ook daar planten. Op verschillende plaatsen op het Diepmeerven en het Kanunnikensven loopt het trottoir door, om parkeerplekken heen. Daar zou ook groen kunnen komen. Dat maakt de straat optisch smaller, en dat is weer een goed middel tegen de hardrijders in onze wijk. Dus, ja prima, maar dan wel graag perken met bloeiende bloemen en geen onkruid.

Greetje Heijmans

Evenementenkalender 2023 (volg ook de website)

Wat?	Wanneer?	Waar?
Wandelen in Gijzenrooi	Iedere eerste zondag van de maand 10.00-12.00	Bushalte Bunderkensven
Halloween	28 oktober	Hele wijk
Burendag	24 september	Buurtven
Gijzenrooi Open Air	Diverse data	Buurtven

De Dommel

Alweer een bruggetje, alweer een beekje. Als je, zoals veel Gijzenrooiers, in het gebied ten zuiden van Eindhoven fietst kom je ze vaak tegen. En al die riviertjes of beekjes of stroompjes, als ze erg klein zijn, hebben vaak een eigen bron. Uiteindelijk komen ze in een grotere rivier uit. Dat is in 'ons gebied' de Dommel. "Hoeveel zijn het er wel niet" dacht ik laatst tijdens een fietstochtje. Ik kan me voorstellen dat u zich die vraag al fietsend of wandelend ook wel eens stelt. Een goed moment dacht ik om er in het Zegje wat aandacht aan te besteden.

De Dommel was ooit een belangrijke rivier. In de Romeinse tijd werd er waarschijnlijk op gevaren. In later eeuwen werd de rivier onbevaarbaar en tegenwoordig wordt er hooguit nog op gekanoed. De bron van de Dommel bevindt zich op 77 meter

hoogte in de buurt van de Belgische gemeente Peer. Vanaf de Belgisch-Nederlandse grens bij Borkel en Schaft is het verval nog slechts 25 meter. Via Dommelen en Veldhoven bereikt de Dommel Eindhoven en vervolgens meandert de rivier noordwaarts. Op weg naar Son en Breugel stroomt de rivier via een duiker onder het hoger gelegen Wilhelminakanaal door om verder via o.a. Boxtel en St. Michielsgestel in Den Bosch uit te komen. Daar komt de Dommel samen met de Aa om als Dieze verder te stromen. Uiteindelijk stroomt de rivier via spuisluizen de Maas in.

In het gebied ten zuiden van Eindhoven kom je, zoals eerder gezegd, talloze stroompjes tegen met vaak mooie namen. Ik heb van een paar van die riviertjes een foto van het naambordje gemaakt toen ik erlangs kwam.

Ik zal de komende Zegjes nog een paar van die bordjes laten zien, of, nog leuker, ik nodig u uit mee te doen. Maak een foto van een naambordje van een van de riviertjes rond Eindhoven (maar ergens anders mag ook, waarom niet?) waar u langs komt, en stuur het op naar p.meurichy@chello.nl. Wel graag erbij zetten waar de foto genomen is.

Paul de Meurichy

Burendag 2023, zondag 24 september 14.00 tot 17.00 uur

Ja, ook dit jaar weer een gezellige burendag. De opzet is vergelijkbaar met vorig jaar: een springkussen voor de allerkleinsten, een stormbaan voor de iets oudere kinderen. Gratis suikerspin en popcorn voor iedereen. Tegelijkertijd hebben we weer een vrijmarkt: leg je kleedje neer en verkoop je overvloedige spulletjes.

Voor ouders en grootouders is er koffie, thee, limonade, een koekje. Vanaf 16.30 uur is de pizzabus van Nando er weer. We hoeven dit keer niet van tevoren te betalen, maar Nando heeft wel graag een idee van het aantal pizza's dat ongeveer nodig is. Dus als je nu al weet dat je de middag met lekkere pizza's voor het hele gezin wilt afsluiten laat het mij dan even weten: heijmansgreetje@gmail.com

Neighborhood Day 2023, Sunday, Sept. 24 September 14.00 to 17.00

Yes, we'll have another fun-filled neighborhood day this year.

The setup is similar to last year: a bouncy castle for the little ones, an assault course for the slightly older children. Free cotton candy and popcorn for everyone. At the same time we have a flea-market: put down your rug and sell your excess stuff.

For parents and grandparents there will be coffee, tea, lemonade, and cookies.

From 4:30 p.m. Nando's pizza bus will be there again. We don't have to pay in advance this time, but Nando likes to have an idea of the number of pizzas approximately needed. So if you already know that you want to end the afternoon with delicious pizza for the whole family, please let me know: heijmansgreetje@gmail.com

'Laat de gazonpoetsers lekker poetsen'

Dit is de kop boven de column van Mari de Bijl in het Eindhovens Dagblad van maandag 28 augustus. Mari de Bijl is in onze wijk bekend als (inmiddels gepensioneerd) boswachter van Brabants Landschap en ook van de mooie (Brabantse) liedjes die hij onlangs nog ten gehore bracht bij Gijzenrooi Open Air.

Maar hij schrijft dus ook stukjes in het Eindhovens Dagblad. Deze keer gaat het over het nieuwe groenbeleid van de gemeente. Hij juicht het van harte toe: minder maaien, meer tegels lichten betekent meer planten die tot bloei komen, meer insecten, betere waterhuishouding en een betere buffer tegen de klimaatopwarming.

Net als ik in onze wijk komt ook hij mensen tegen die er schande van spreken: 'slordig, onverzorgd'. Toch blijft hij bij zijn hartstochtelijk pleidooi voor een betere leefbaarheid van de stad. 'Als je alles

netjes wilt houden, maai dan je eigen gazonnetje lekker kort, maar laat de gemeente dit beleid voortzetten'.

Volgens de gemeente zouden er in onze wijk ook nog wel wat trottoirtegels gelicht kunnen worden om plaats te maken voor ruig groen. Vind je dat ook een goed idee? Op welke plaatsen? Of heb je nog andere ideeën over vergroening? Laat het weten! Stuur je opmerkingen naar communicatie@gijzenrooi.nl of naar bestuur@gijzenrooi.nl

Greetje Heijmans

Jonge piepende ransuilen in onze tuin

We waren net terug van vakantie toen ik begin juni 's avonds een vreemd piepend geluid hoorde. Bij een eerste rondgang in de tuin viel ons niets op. Maar terug in huis hoorden we toch echt vlakbij opnieuw dat snerpende geluid. Opnieuw naar buiten en toen zagen we ze. Twee jonge ransuilen wiebelend op de dunne takken van een sierperenboompje vlak bij het raam. We hebben ze

De bijgevoegde prachtige haarscherpe foto's van de jonge uilen en moederuil zijn gemaakt door buurtgenoot Jan van Beek. Als je goed kijkt kun je de donsveertjes van de jonge ransuilen zien. Twee foto's in onze tuin van moederuil en de jonge ransuilen van ongeveer vijf-zes weken. En een foto van de jonge uilen in de bosjes bij de paardenwei. Ze waren toen drie weken ouder.

Ik heb het antwoordapparaat van de fenolijn van Vroege Vogels ingesproken en

daarna nog vier opeenvolgende avonden gezien. Iedere keer opnieuw in het boompje, terwijl het leek alsof ze naar binnenkeken. Een ongelooflijk schouwspel. Ze hebben ongeveer een week in onze tuin gezeten. Overdag hoog in de hazelaar of in de notenboom. Inmiddels hadden we al vier jonge uilen gespot. En moederuil zat aan de voorkant van de tuin in de beukenboom.

Volgens kenners waren de jonge uilen ongeveer vijf à zes weken oud en is het bijzonder dat je ze overdag kunt zien aangezien ransuilen echte nachtdieren zijn. We vermoeden dat ze in een verlaten nest van eksters hebben gezeten.

Na ongeveer een week vlogen ze 's avonds voorzichtig zigzaggend van het afdak naar het

schuurtje richting grote vijver. We hebben ze daarna niet meer gezien maar wel nog af en toe gehoord in de bosjes tussen Rielsedijk en Gijzenrooi. En misschien hebben andere buurtbewoners ook wel dat snerpende piepende geluid gehoord. Dan ben je nu gewaarschuwd. Want het zou kunnen dat ze volgend jaar terugkomen.

Het was een hele belevenis en het was leuk om nieuwsgierige buurtbewoners en vrienden hiervan deelgenoot te maken.

dit is uitgezonden op 11 juni op de radio, NPO 1. De fenolijn is een natuurkalender van eerste waarnemingen van planten en dieren.

Ans Hendrix

De buxusmot

In Gijzenrooi is een verschrikkelijke indringer gruwelijk aan het huishouden. De buxusmot heeft de aanblik van vele tuintjes veranderd in een slagveld. De schade is te zien aan vele tuinen, waar haagjes midden in de zomer zijn veranderd in bosjes dode takken. Het is ook goed te zien aan de meesjes. Zat onze wijk daar vorig jaar nog vrolijk vol mee, dit jaar is er bijna geen mees te zien. Wel veel dode meesjes. Weinig mensen weten echter dat de meesjes zijn gevallen op het buxusmot-slagveld.

Er zijn vele 'biologische' bestrijdingsmiddelen voor de buxusmot op de markt. Die komen voor onder allerlei namen maar zijn uiteindelijk niets anders dan Xentari of een daarop gelijkend gif van de firma Bayer. Die giften werken ontegenzeggelijk goed. Mensen zetten dat graag in om hun mooie haagjes te redden. Maar helaas.

Het probleem met gif is dat het meestal te goed werkt. Zo leggen de mezen die als enige inheemse dieren ook buxusmotten eten, van al die giftige buxusmotten ook het loodje. Terwijl de buxusmot zich sneller vermenigvuldigt en daardoor eerder resistent wordt, gaat dat voortplanten voor grotere dieren zoals mussen al een stuk langzamer. Gif werkt als een soort landmijn van de natuur, het is vooral een klap in je eigen gezicht. Gif maakt in zijn algemeenheid bijzonder weinig onderscheid tussen wormen, motten, vlinders, katten, honden en naar verluidt ook mensen, het gif ligt daar gewoon maar wat te wezen en wie ermee in aanraking komt weet pas veel later of misschien nooit, wat hen is overkomen.

Journalisten schrijven daar niet veel over, nee. Dat komt omdat wie het verband legt tussen gif van bepaalde fabrikanten en exotische kankers op een lijst geplaatst wordt. In 2021 heeft bedrijf B. daar een boete voor betaald. Maar feit blijft dat ze gif verkopen. Rondom de huizen van al die journalisten is al dat gif ineens in de aanbieding. Waar ineens de buxusmot opduikt. Wie een kuil graaft voor de buxusmot valt daar meestal zelf ook in.

Dan gaat die hele struik er volgend jaar maar uit, zo dacht een buurman. Begrijpelijk maar eigenlijk geen oplossing. Het is victim blaming. Dat struikje moet juist gered worden van de verschrikkelijke plaag. En je bent zelf dus ook slachtoffer van de buxusmot, je werkt je eigen verwijdering zo wel in de hand. Red dus het struikje van die gemene plaag. Een hoteleigenaar had zo twee buxusslachtoffers

vervangen door een taxusstruik. Heel effectief want die plant is zelf giftig, zowel de takjes als de wortels. Er zitten rode besjes aan. De rode besjes zijn als enige onderdeel van de plant niet giftig maar de groene pit erin wel en dat maakt het eten van het besje erg riskant. Erg giftig. Een enkel takje tussen het gras kan een paard al omleggen. Een hele goede reden om het niet na te doen in een kindvriendelijke wijk.

Daarom werken de feromonenvallen waarmee de mannetjes gelokt worden en gevangengezet, ook een heel stuk beter. Bij de betere dierenwinkel zijn de vallen voor ca. 40 euro beschikbaar en het werkt enorm goed. De vraatzuchtige mannetjes laten zich met wat geurtjes blijkbaar erg makkelijk lokken. En zo wordt de voortplanting van de buxusmot zodanig beperkt dat de mees de ergsten in zijn eentje weg kan happen. Minder lust en vraatzucht of je wordt gevangengezet, daar kunnen buxusmensen zelf ook een voorbeeld aan nemen.

S. Ploeg

Man met hoed en pakkende liedjes

Een optreden van Mari de Bijl begeleid door Erik van Dijck garandeert voor iedereen met gevoel voor humor en liefde voor de natuur een plezierig en onderhoudend muzikaal uitje. Een muzikale ontmoeting die - zonder pretenties - meer is dan alleen maar leve de lol.

De teksten van oud-boswachter en columnist Mari de Bijl zijn een mengeling van kleine verhalen, impressies en bespiegelingen over de liefde, het landschap, de politiek, flora en fauna en het ouder worden.

Mari zingt pakkende liedjes en draagt korte versjes voor. Ze hebben als basis een treffende woordspeling die zorgt voor een hilarische overgang naar een volgend lied; wijsheid en gein ineen.

De muziek van multi-instrumentalist en componist Erik van Dijck heeft bij de liedteksten een ondersteunende rol waardoor die liedjes optimaal tot hun recht komen. Erik kiest bij elk lied op piano en gitaar de juiste sfeer. Daarnaast tovert hij uit zijn keyboard geluiden die je enerzijds verrassen en die anderzijds als vanzelfsprekend bij de tekst passen: klaterend water, kwinkelerende vogels, een schot, enzovoort.

Mari de Bijl (tekst) en Erik van Dijck (muziek) vonden elkaar muzikaal; dit duo verrijkt het Brabantse kleinkunstlandschap.

Zondag 18 juni: Gijzenrooi Open Air op Vaderdag!

En wat is het dan leuk om de dag feestelijk te beginnen met een optreden van fanfare-orkest Euphonia. Het komt uit Zesgehuchten, niet ver van onze wijk dus.

De rode stoeltjes stonden al uitnodigend klaar onder de bomen want het zou warm en zonnig worden. De muzikanten zochten hun plaats en de buurtgenoten kwamen langzaam aan aanlopen. Voor koffie en koek was gezorgd. Dat beloofde een leuke ochtend te worden. En dat werd het ook!

De muzikanten van Euphonia speelden aansprekende en gevarieerde muziek. Van Robbie Williams tot Mary Poppins, van Bon Jovi Mix tot Lilo & Stitch, van Soldaat van Oranje tot de Euphonimars.

Dat allemaal onder de energieke leiding van dirigent Byron Verel. Op het laatst was het toch nog even spannend of alle nummers gespeeld konden worden, want het begon te regenen. Toch goed dat we onder de bomen zaten! We reddden het net!

Zo'n 140 mensen uit de wijk hebben genoten van dit leuke concert!

Dank aan de organisatie, de koffiezetter en natuurlijk het orkest.

Alda Denneman

De vennen van Gijzenrooi DEEL 10

We naderen het einde van deze serie. Ditmaal bespreken we het Lisven en het Wolfsven.

Lisven

Dat de naam Lis(se)ven bijna net zo vaak voorkomt als de oeverplant zelf is wat te veel gezegd.

Ze allemaal beschrijven zou eveneens te veel zijn.

Als je een van de Lis(se)vennen wilt bezoeken, neem dan de auto, de fiets, de bus of de benenwagen en

Bij het Molenven ligt de Molenberg. Hier stond lang geleden een molen, de naamgever van het Molenven en de Molenheide; nu is er een replica van die molen geplaatst, maar het is wel een eindje lopen want die ligt aan de andere kant van het langgerekte ven.

Ook is er op de Molenheide rond de jaren twintig van de vorige eeuw een lustoord gebouwd voor de hoge heren van DAF en Philips, compleet met restaurant en een vliegveld, ruim tien jaar voordat Welschap aangelegd werd. Het lustoord lag bij het Galgeven aan de andere kant van het Lisven en is inmiddels ontmanteld.

kijk of er een ven is dat bij je past. Zomaar een greep uit enkele vindplaatsen in de buurt:

Het Lisven op de Molenheide, ten zuiden van de weg van Geldrop naar Mierlo

Tegenover de militaire erebegraafplaats is een zandweg met een parkeerplaatsje. Volg het brede pad en je loopt even later tussen twee vennen door, het Lisven (rechts) en het Molenven (links). Beide vennen zijn aan het vergrassen, vooral het Molenven dat nu meer een moeras is en waar de zeldzame klokjesgentiaan voorkomt. Als je vlak voor deze vennen rechtsaf slaat kom je op een hoogte terecht en kun je het Lisven prima overzien. Het is natuurgebied en daarom afgerasterd.

Het terrein maakt nu deel uit van het particuliere landgoed Reigerslo en is niet toegankelijk.

Het Lisven op de Strabrechtse Heide, ten noorden van de weg van Heeze naar Someren

Je moet het zoeken in de buurt van het Beuven, dat het grootste ven van Europa is. Naast het Beuven ligt het Starven en weer daarnaast het Lisven. Het is een klein ven en staat op de meeste kaarten zonder naam vermeld. Niet zo'n bijzonder ven blijkbaar. Maar wat wel bijzonder is, dat hier in de buurt in de oorlog een onderduikerskamp was van verzetsstrijders en geallieerde piloten. Even googlen op 'onderduikersroute' en je vindt een mooie wandelroute die ook langs de vogelkijkhut aan het Beuven voert.

Het Lisseven in Waalre in het Burgemeester Ossepark, tussen de Koningin Julianalaan en de Hoge Duinlaan

De Lissevenlaan is hiernaar genoemd. Het is een mooi ven en in de omgeving zijn diverse korte wandelroutes door de bossen uitgezet.

Het Lisseven te Best

Dit ven ligt ingekapseld tussen de Eindhovenseweg, de A2 naar Den Bosch, de A58 naar de Kennedylaan en het Eindhovens kanaal. Het valt niet op tussen de grote zandafgravingen die er inmiddels allemaal in de buurt liggen, zoals de Ekkersweijer, Aquabest en de surfplas bij de nabijgelegen golfbaan. Het is nu meer een plas(je) dan een ven.

Wolfsven

Het Wolfsven is gemakkelijk te vinden. Als je van Geldrop naar Mierlo rijdt ligt het aan de linkerkant van de weg. Gewoon de borden 'Wolfsven' volgen want het is nu een zwembad geworden compleet met bungalows, camping, midgetgolf en dagrecreatie. Op een zomerse dag het ven verkennen is dus goed te combineren met een dagje uit. Er zijn verschillende recreatieplassen maar als je na de ingang linksaf gaat, dan is de achterste hoefijzervormige plas het originele Wolfsven. De naam bestaat al vanaf 1315, toen de Heer van Mierlo het in zijn testament vermaakte. De naam was toen nog Wolfaardsven, genoemd naar Wolfaard of

Wolfert. Dat er ooit een jonge wolf op het eilandje in het ven gevonden zou zijn, hoort tot de legenden van de streek.

Een ander, minder bekend Wolfsven ligt vlak bij de Achelse Kluis, net over de grens met België. Ernaast ligt het Kerkven, dat zijn naam ontleent aan de kerk (de voorloper van de Achelse Kluis), waarvan de complete fundering met vloer en al nog steeds in een bosje ligt. Er staat ook nog een groot houten kruis. Ga tegenover de Kluis de Leenderhei op, de Petrus van Eijnattenweg, en neem het eerste (leem) fietspad rechts. Na een kilometer rechtsaf, een bord verwijst naar de oude kerkplaats. Daar aangekomen rechtsaf en je komt bij het kleine ven.

Een mooie cultuurhistorische wandeling of fietstocht, te combineren met een bezoek aan de Achelse Kluis, compleet met winkel, restaurant en een heerlijke trappist.

Kees van Vessem

Wiefse Coebergh van den Braak

Deel 3 – Een enorme ontdekking

De vogel die al een tijd voor het raam had gezweefd, vloog naar binnen en landde op de leuning van Michelles bureaustoel. Hij gebaarde met zijn vleugel; eerst wees hij naar Kelsey en Michelle, en toen naar zijn rug. 'Wat betekent dat? Denk je dat we met die vreemde vogel mee moeten? Eigenlijk mogen we niet met vreemden mee!' zei Michelle ongerust. De vogel knikte. 'Dan moeten we dat maar doen denk ik.' verzuchtte Kelsey. Weer knikte de vogel. De vogel vloog weer door het raam en landde in de tuin. Kelsey en Michelle liepen snel naar beneden, waar de vogel op hun wachtte. De vogel begon te groeien (hij was nu bijna groter dan Kelsey) en de twee meisjes klommen voorzichtig op zijn rug. Plotseling flitste alles weg en landden ze op een harde, stenen vloer. Kelsey stond snel op en keek om zich heen. Ze waren in een kamer, hij was erg rommelig: overal waren hoopjes papier en pennen en er was waarschijnlijk ergens geknoeid, want er lag een grote plek met vieze, grijze drab op de grond. Er stond ook een grote heksenketel. Kelsey vermoedde dat de drab daaruit kwam. Ook kreeg ze een gruwelijk idee: was dit misschien het huis van de heks?

Kelsey en Michelle keken even rond in het huis en zagen dat de heks er niet was. Toen ze in het huis alles gezien hadden, liepen ze naar buiten, het dorp in. Ze liepen er even rond en kwamen toen op een pleintje met een fontein en een klimrek. Er was geen mens te bekennen, het dorpje leek wel uitgestorven. Het fonteintje bestond uit een standbeeld van een grote zwaan, die zijn kop omhoog had en zijn bek open had hangen. Vroeger had er water uit die bek gestroomd, maar dat was niet meer zo. De fontein was ook niet groot: het was een rond fonteintje met een rand eromheen waar je op kon gaan zitten. Plots zagen Kelsey en Michelle een vreemd, groen, gelig licht. Ze werden ernaartoe gezogen. Toen werd alles zwart alsof iemand het enige licht had uitgedaan. Kelsey en Michelle tolden in het rond terwijl ze probeerden elkaars handen vast te blijven houden. En toen kwamen ze met een plof in het gras terecht. De meiden gingen snel overeind zitten. Het was het gras in hun eigen achtertuin! 'Kels!' zei Michelle. 'Ik weet het!' zei Kelsey op haar beurt. 'Dat was de fontein bij ons in het dorp!'

pamela

Zomeravond-concert Mari de Bijl en Eric van Dijk 7 juli 2023

Wat een hartverwarmend optreden van de zwagers Mari, met zang en gitaar, en Eric als toetsenman met ondersteunende zang. Allebei bekenden in Gijzenrooi van 'Cultuur bij je buur' en Mari als 'voorheen boswachter' bij Brabants Landschap. We hoorden een wondermooie mengeling van eigen nummers, covers en tot slot een lekker melodramatische eigen Brabantse versie van 'Ne me quitte pas' van Brel, genaamd: 'Ik ha die kiepe pas'.

Daarnaast kreeg Mari de lachers op zijn hand met treffende humoristische filosofietjes over de wereld om ons heen en menselijke gedragingen. Het werd voor de vele bezoekers een heuse zoele zomeravond!

Zie de prachtige foto's van Remko Koeneman en Ruud Mooren. <https://www.gijzenrooi.nl/fotos-2023> en <https://youtu.be/bbRW3PKRW24> : 'Ik ha die kiepe pas'

Misschien is een rondwandeling door ons natuurgebied met Mari en zijn gitaar nog een idee voor de toekomst. Wie weet met extra begeleiding van de vele vogels die hem nog kennen.

José Cruijsberg

BRONS en GOUD op het WK modelvliegen in Drachten

Wat hangt daar nou, een spandoek op het Eijerven? Als ik aan het snoeien ben (hoognodig!) vragen voorbijgangers me wat daar op staat, zo ook een redactielid van dit krantje. Het was een grappig en zeer warm welkom van de buurt! Binnen stond ook nog een kaart, bloemen en een doos zelfgemaakte muffins met WK logo erop!

Wat was er gebeurd? Ik vlieg al jaren met modelvliegtuigen in Gijzenrooi, bij modelvliegclub Ornithos, tegenover kampeerboerderij 't Uilenest. Met een passie voor pylon racen, zo snel mogelijk tien rondjes van 400 meter rond drie palen, de pylons. Daar worden ook wedstrijden in gehouden, nationaal, internationaal en zelfs een wereldkampioenschap. Dit jaar was het WK F3DE in Drachten op het oude Philips vliegveld. 800 meter asfaltbaan voor de F3D brandstofmodellen met 6.5cc motor met wieltjes. Die zul je niet zo vaak zien want ze maken zoveel lawaai dat er alleen op vliegbasis De Peel mee getraind kan worden. Ik vlieg de F3E klasse, elektrisch met ca. 1000 watt motor. Daarmee gaat zo'n gestroomlijnd kistje van 1 kg zwaar en 1.4 meter breed ruim 300 km/u! Tien rondjes leg je in ongeveer 1 minuut af, liefst iets sneller, een 59er, daar worden wij blij van. Wij, want F3E vlieg je als team, een piloot en een caller.

Mijn caller Ray gooit de kist bij de start (F3E heeft geen wielen) en als je na drie seconden bij Pylon 1 bent gaat er een signaallamp aan en roept hij heel hard "OM". 180 graden de bocht om met zo'n 40G! en in twee seconden ben je terug bij Pylon 2, haaks de bocht om, veertig meter tot Pylon 3, weer haakse bocht, eerste ronde klaar. Dan telt je caller weer "een...twee...drie...OM", hij schat precies in wanneer je moet keren, afhankelijk van de weersomstandigheden. Wachten op de lamp kan niet, dan ben je veel te laat. Er wordt met drie vliegtuigen tegelijk gevlogen, met 1 seconde interval in de start. Soms haal je iemand in of komt iemand jou voorbij, zaak om goed te sturen! Dat deden we goed met het Nederlandse team en we haalden een gouden plak.

NL F3E team, Joris Crevecoeur 6e, Ray van de Klok, Tjarko van Empel 3e, Peet Doddema 9e en Cor van de Leeuw.

Zelf ging ik het hele WK van heel slecht naar goed heen en weer. Na elke vierde ronde mag je een slechte vlucht wegstrepen en daar maakte ik er drie van (200 sec straf). Na elf ronden stonden we nog ver onderaan maar met de twaalfde vlucht op de laatste dag kon nog alles veranderen.

Die ging gelukkig erg goed en ik schoof naar een derde plek en het team naar goud!

Voor meer info zie: <https://www.modelbouwforum.nl/threads/wk-f3de-drachten-2023.286438>

Tjarko van Empel

Wijkschouw 30 mei 2023 met de gemeente Eindhoven

Twee keer per jaar hebben de Bewonersvereniging Gijzenrooi en Buurtpreventie Gijzenrooi overleg met onze wijkagent Viola Bliet, Handhaving Stratum in de persoon van onze boa Carmen den Brok en onze gebiedscoördinator bij de gemeente Eindhoven Suzanne van den Heuvel over alles wat er speelt in onze wijk. Tijdens de laatste bijeenkomst op 20 april 2023 deden wij o.a. verslag van onze ontmoeting met de Eindhovense raadsfractie van het CDA en zodoende kwam ook de ergernis over de losliggende en ongelijk liggende stoeptegels weer aan de orde en de slechte staat van het doorgaande fietspad door onze wijk, althans op een aantal plaatsen. Toegegeven, problemen in onze wijk zijn veelal luxeproblemen, maar daar hoeft de ergernis niet minder om te zijn.

Ons was al eerder te verstaan gegeven dat er geen budget was voor een volledige herbestrating van de trottoirs op het Diepmeerven, waar mensen met een rollator of scootmobiel over de weg gaan, omdat het trottoir nauwelijks begaanbaar is. Maar Suzanne van den Heuvel wilde toch kijken of zij vanuit haar deelbudget iets voor de wijk zou kunnen betekenen. Zij stelde voor om samen een rondgang door de wijk te maken.

Op dinsdag 30 mei was het zo ver. Samen met gebiedscoördinator Suzanne van den Heuvel, Erwin Peltenburg, beleidsmedewerker stad- en gebiedsbeheer en verkeerskundige Saskia Menger maakten wij, Greetje Heijmans namens de Bewonersvereniging en Jos van Dijk namens Buurtpreventie, een rondgang. Om de koe maar meteen bij de hoorns te pakken startten wij op het

Diepmeerven. Dat het trottoir erg ongelijk is en moeilijk begaanbaar voor mensen die slecht ter been zijn, kon niet worden ontkend, maar een volledige herbestrating van het trottoir heeft nu eenmaal geen prioriteit en er is geen budget voor beschikbaar. Het enige dat we kunnen doen is iedere paar meter een foto maken en deze via de BuitenBeter-app naar de gemeente sturen. Wellicht dat dan grotere stukken tegelijk onder handen worden genomen. Het lijkt er inderdaad op dat hier en daar in de wijk al grotere stukken opnieuw zijn betegeld maar nog niet op het Diepmeerven. We mogen overigens in dit verband ook niet vergeten dat onze wijk inmiddels meer dan 30 jaar bestaat en dat de boompjes van toen inmiddels aardig zijn gegroeid met alle gevolgen van dien voor de stoeptegels en bestrating. En die bomen willen we niet kwijt in onze prachtige groene wijk. Een suggestie was nog dat je dit probleem gedeeltelijk kunt ondervangen met grotere boomspiegels, die je zou kunnen beplanten. Op het Bunderkensven aangekomen ging het natuurlijk over het gevaarlijke fietspad Riel.

Vooropgesteld, wij zijn er groot voorstander van dat fietsers voorrang krijgen, maar de onoverzichtelijke situatie op de kruising Riel/Bunderkensven vraagt om problemen. Auto's die van het Kanunnikensven komen staan al met hun neus op het fietspad, voordat zij kunnen zien of er een fietser, e-bike, fatbike, racefiets of bromfiets uit de richting Riel aankomt. Gezien de snelheden waarmee dat gebeurt

is dat heel gevaarlijk. In het kader van Slim Licht is daar destijds ook al aandacht voor gevraagd, maar die plannen zijn allemaal de prullenbak ingegaan. De verkeerskundige zocht de oplossing vooral in de waarschuwborden. Zij constateerde dat er te veel borden stonden en niet op alle plaatsen de goede borden. Zij heeft hiervoor inmiddels een advies opgesteld, dat er ook in moet voorzien om het sluipverkeer vanaf de Rielsedijk te voorkomen. Hierover vindt overleg plaats met de betrokken buurtbewoners.

Aangekomen op het Kanunnikensven verplaatste de discussie zich van de ook daar vele ongelijke stoeptegels naar het onkruid en de groenvoorziening. Het onkruid stond behoorlijk hoog, eigenlijk niet om aan te zien, maar dat past in het gemeentelijk beleid in het belang van het

klimaat en de biodiversiteit. Maar het kan ook anders. Grote delen van de trottoirs in onze wijk en soms ook van parkeerplaatsen hebben eigenlijk helemaal geen functie. Die zou je in het kader van de Operatie Steenbreek, ook wel bekend als “tegelwippen” kunnen vervangen door een groenvoorziening. Meestal sluiten deze plekken al aan aan een bestaande groenvoorziening. Bovendien laten de tegels geen regendruppels door.

Als het regent, stroomt het regenwater regelrecht het riool in. Zonde, want dat water kun je goed gebruiken als het langere tijd droog is. Of het kan in de bodem zakken en het grondwater aanvullen. Dus: stoeptegels eruit, planten erin.

Meer groen is gezond, trekt vogels en vlinders aan en zorgt voor een prettiger leefklimaat. Maar het initiatief moet dan wel van de buurt uitgaan. Een prettige bijkomstigheid werd nog geschetst door

verkeersdeskundige Saskia Menger, dat door dit aan beide zijden van het Kanunnikensven toe te passen het lijkt of de straat smaller is, waardoor er minder hard zal worden gereden.

Uiteraard zijn we hier niet gestopt met onze wijkschouw, maar een verdere beschouwing zou alleen maar meer zijn van hetzelfde.

Jos van Dijk

Riel

Op een weilandje in Riel
ver van kikkers, padden, poelen
naast wat droge sloten
zag ik, statig stappend
op orangerode hoge poten
dan weer even staand
in het pasgemaaide gras
hier en daar wat happend
naar een vette worm of slak
wel twintig ooievaars
midden in de julimaand

De ooievaar zijn stiel
is baby's brengen, weet ik
maar twintig op een dag
is teveel, véél teveel voor Riel

Kees van Vessem

Ondernemers in Gijzenrooi

Uw persoonlijke assistente

Gijzenrooi heeft er een nieuwe ondernemster bij. Linda de Hoog woont al meer dan 10 jaar in Gijzenrooi en runt sinds juni 2022 haar eigen onderneming LinAssist. Linda assisteert ondernemers die op dit moment alles rondom hun eigen bedrijf zelf regelen, maar op een punt zijn gekomen dat ze hier ondersteuning bij kunnen gebruiken. Als rechterhand van de ondernemer zorgt ze ervoor dat het op de achtergrond is geregeld, zodat de ondernemer zich weer volledig kan focussen op datgene waar zijn of haar hart ligt.

Haar eigen hart voor haar onderneming begon ongeveer twee jaar geleden te kloppen. Linda werkte meer dan vijftien jaar lang in ondersteunende functies zoals: projectcoördinator, planner en operationeel assistent. Ze was klaar voor de volgende stap. De ervaring die ze heeft opgedaan zet ze nu graag in. Zo kan LinAssist mogelijk veel tijd en kosten besparen bij het ondersteunen van backoffice werkzaamheden en/of bij het aanbrengen van meer structuur in de onderneming.

Bij de ondersteuning van backoffice werkzaamheden kan gedacht worden aan:

- Urenverwerking
- Opmaken en versturen van facturen
- Contractbeheer
- Plaatsen van bestellingen
- E-mail en agendabeheer
- Aanmeldingen voor trainingen en workshops verzorgen
- Een jaarplanning maken van belangrijke bijeenkomsten, beurzen, trainingen e.d.
- Alle overige administratieve werkzaamheden die er bij komen kijken om jouw onderneming draaiende te houden

Bij meer structuur in je onderneming kan gedacht worden aan:

- Het in kaart brengen van dagelijkse werkzaamheden en waar mogelijk te automatiseren
- Informatie die nu op verschillende manieren wordt opgeslagen inzichtelijk maken en waar mogelijk gestructureerd vastleggen in een programma
- Online tools uitzoeken om handmatig werk te versimpelen of compleet over te nemen

Het grote voordeel van LinAssist is de flexibiliteit. Samen met de ondernemer kijkt ze naar de wensen en verwachtingen en daar past ze voor zover mogelijk de samenwerking op aan. Dit kan al vanaf twee uur per week zijn!

Linda hoopt met haar passie veel ondernemers in de toekomst te kunnen helpen. Voor verdere informatie, kijk op www.linassist.nl

Contact met Linda kan via info@linassist.nl of gewoon wanneer je haar ziet wandelen door Gijzenrooi.

Puzzelen

Heb jij zin om even ontspannen te puzzelen? Vul dan onderstaande puzzel in en zie hoeveel je weet over onze buurt Gijzenrooi! (oplossing elders in dit zegje)

1. Bij welke bushalte wacht je wanneer je met buurtbewoners wilt wandelen iedere eerste zondag van de maand tussen 10:00 en 12:00?
2. Hoe heette de actie afgelopen 25 maart waar je bloempotjes kon ophalen en uitdelen aan buurtbewoners die volgens jou een bloemetje verdienen?
3. Hoe heet de WhatsAppgroep waar je met buurtbewoners o.a. kunt appen over spullen die je zoekt/weggeeft/verkoopt, honden of poezen die vermist/gevonden zijn, spullen verloren/gevonden of zaken waar je last van hebt? De Gijzenrooise-...
4. Welke band sluit op vrijdagavond 29 september om 20:00 een mooie serie zomerconcerten af?
5. Hoe heet de WhatsAppgroep waar vreemde personen en/of voertuigen, deur aan deur verkopers, baldadigheid en vuurwerkoverlast gemeld kunnen worden. De groep is nadrukkelijk niet bedoeld voor privéberichten. WhatsAppgroep Gijzenrooi.
6. In welke maand kwam het eerste Gijzenrooise Zegje uit in 1992?
7. In welke straat is SBO de reis van Brandaan te vinden?
8. Waar was het startpunt waar ouders en kinderen zich verzamelden voor de Paasactiviteit afgelopen april?
9. Waar komt de bus langs in Gijzenrooi: Bunderkensven, Kanunnikensven en
10. Hoe wordt de smalle groenstrook tussen het Zwanenven, het Gulbergsven en Putten enerzijds en Riel anderzijds, ook wel genoemd?

1.	1.			18.	2.	27.		13.				6.	
2.	#		12.	10.	7.				11.				
3.				25.		-		19.					
4.							29.		8.				
5.					26.	3.		17.	4.				
6.			23.										
7.					15.	20.		31.		21.			22.
8.	14.		16.	30.				32.					
9.	34.								5.	24.		33.	
10.					9.				28.				

Oplossing:

1	2	3	4	5		6	7	8					
9	10	11	12	13		14	15	16	17				
18	19	20		21	22	23		24	25	26	27	28	
29	30	31	32	33	34								

Zin:

Meer natuur.....meer insecten

In mei hoorden we van alle kanten dat we ons gazon maar niet moesten maaien, want dat was goed voor insecten (en vogels). We besloten de maanden daarna óók niets te doen: niet verticuteren, geen mos eruit plukken, niet bijzaaien/mesten... En nu – augustus – ziet het eruit als op de foto: heel groen met witte bloemen van het duizendblad (zegt de ObsIdentify app) en gele 'streep' (zelfde bron). En inderdaad meer insecten en vogels! Volgend jaar zien we wel weer.....

Marijk

Onduidelijkheid ophalen oud papier

Op een maandag in juni loopt opeens de Klep-app vol met berichten en klachten over het ophalen van het oud papier. Voor de groenbak en de grijsbak is het iedereen duidelijk: voor de hele wijk is dat sinds dit jaar op donderdag. Dat loopt eigenlijk probleemloos.

Voor het papier is het een ander verhaal. Niet iedere straat in Gijzenrooi is op dezelfde dag aan de beurt. En mensen vragen elkaar: komt Cure nu wel of niet? Deze dag? Of volgende week? Als je gebruik maakt van de Cure-app zie je precies wanneer jouw adres aan de beurt is, maar de straat om de hoek kan op een ander moment aan de beurt zijn. Dat zorgt voor verwarring en drukte op de Klep-app. Iemand suggereert dat het bestuur van de

bewonersvereniging eens contact moet opnemen met Cure om te kijken of we enige duidelijkheid kunnen krijgen.

Dat neem ik op me. Ook om te voorkomen dat er nog meer nodeloos heen en weer geappt wordt. Ik bel Cure, sta meer dan dertig minuten in de wacht. Maar dan krijg ik meteen een duidelijk antwoord: de routes zijn zo ingericht omdat er een tekort is aan personeel/wagencapaciteit. Ze worden voorlopig niet aangepast, dus wen er maar aan. En mocht je een probleem hebben omdat je blauwe bak overvol is dan kun je kijken of er een straat in de buurt is die wel geleegd wordt: daar mag je je bak gerust bijzetten.

Zo, dat geeft duidelijkheid.

Greetje Heijmans

Gijzenrooi Open Air verwelkomt jong talent

Soms doet zich een mooie gelegenheid voor om een jong talent een podium te bieden. Zo ook deze vrijdagavond. Het optreden van het trio met Baris Dai zal maar een klein uurtje duren dus Erik heeft een heel goed idee. Waarom niet een klein voorprogramma voor een beginnend artiest uit Gijzenrooi? In dit geval **Kerijn Willemse**. Jaren geleden trad hij als kind al eens op samen met zijn ouders, bij een van de eerste afleveringen van Cultuur bij je Buur. Nu staat hij hier als jongvolwassene. Een klein beetje onzeker, bekend hij schuchter. Voor het eerst een solo-optreden. De eerste klanken op zijn gitaar, ijl, even opnieuw. Mooie zelfgeschreven nummers met zinnen als "ik wil ontroeren met woorden", "je voelt je snel lelijk, verlaten en bloot".

Ook achter de piano is het muzikale talent duidelijk: een heerlijke aanvulling op een wonderschone avond vol verrassingen. Voor herhaling vatbaar.

Greetje Heijmans

Gijzenrooi Open Air gaat internationaal

Op de laatste dag van juni is er een optreden gepland op ons Buurtven (hoek Eijerven/Schaapsloopven) van een bijzonder trio. Baris Dai brengt met twee vrienden een heel ander programma dan we gewend zijn. Ik zou het omschrijven als poëtische heavy metal, maar ik weet niets van muziek, dus voor wat het waard is. Sommige nummers zijn eerder dromerig en brengen de sfeer over van een klein kustplaatsje in Turkije. Baris noemt het muzikale verhalen, lange nummers die bijvoorbeeld de overgang verbeelden van de jaargetijden, van winter naar lente. Muzikale landschappen, melodisch en vloeiend.

Ik zie burens aan de overkant verbaasde blikken werpen naar ons parkje. En ook voor de vaste bezoekers van de Open Air optredens is het blijkbaar even wennen, maar ze blijven luisteren, en zachtjes meebewegen. Dus dat zit wel goed. Na afloop maak ik even een praatje met vader Lennart en dochter Mijntje van het Vrijkensven. Ik zag hen niet eerder bij een muzikaal optreden. Dat kan

kloppen, ze wonen nog niet zo lang in Gijzenrooi. Ze reageren enthousiast: "leuk dat we een optreden hebben waarbij de voertaal van de artiesten Engels is", het kan volgens Lennart geen kwaad om kennis te maken met andere culturen en andere muziekvoorkeuren. Mijntje heeft nooit van heavy metal gehoord, maar ze heeft er wel van genoten.

Ik loop ook even naar het groepje waar de muzikanten na afloop van het optreden neerstrijken. Dan blijkt hoe internationaal het is: de bassist van het trio heet Edgar Rodriguez en hij komt uit Mexico, zijn vrouw komt uit Polen, hun dochttertje is hier geboren. Edgar werkt in het dagelijks leven bij Vanderlande Airport Solutions en hij speelt al vijftienvijftig jaar basgitaar, een hobby die hij in Mexico al had.

Tugce, de vrouw van Baris, heeft musicologie gestudeerd en zij werkt als muziekcoördinator bij Popei, de Eindhovense muziekwerkplaats voor talentontwikkeling. Acht jaar geleden kwamen zij naar Eindhoven omdat Baris wilde promoveren aan de TU/e. Nu werkt Baris bij TNO. En in zijn vrije tijd maakt hij muziek. Om op koude winteravonden even weg te dromen en te ontsnappen aan het drukke leven. Op Rockportaal.nl kun je zijn muziek beluisteren.

Ik loop even verder om kennis te maken met de drummer, Sami Al-Abbar. Ik spreek hem aan in het Engels maar hij heeft me op het verkeerde been gezet. Hij spreekt gewoon Nederlands, geboren in Kampen, maar heeft wel een exotische achtergrond: een Nederlandse moeder, vader afkomstig uit

Koeweit. Daar woonde hij in zijn tienerjaren. Voor de studie kwam hij terug naar Nederland. Sami kent Baris van de expat community 'Music with Strangers'. Zij willen de mensen van de internationale gemeenschap met elkaar verbinden door muziek. Je kunt er als vreemde binnenkomen maar door de gemeenschappelijke passie voor muziek ontstaan vriendschappen. MwS kent 'Jamming Thursdays', voor iedereen vrij toegankelijk. En 'Rehearsal Sessions Saturday' in Popei. Verder treden ze in wisselende samenstellingen op, zoals nu op ons Buurtven. Zo worden wij met muziek verwelkomd in de internationale gemeenschap.

Greetje Heijmans

Tegeltje eruit, plantje erin

Het was weer weken warm afgelopen zomer. De temperaturen zaten lang in de dertig plus, en dat ging maar door. En droog was het, kurkdroog. Ik hou van de zon, maar buiten zitten in mijn tuin was tijdens die hete dagen niet leuk meer. Het terras leek wel een steengril.

De ene keer bakten we in de zon, de andere keer, zoals de laatste dagen van augustus, kwam het water met bakken uit de hemel. De balans is ver te zoeken. Het valt niet goed meer te ontkennen dat we deze hoge temperaturen en stortbuien door de klimaatverandering meer en meer gaan meemaken.

Ik ging op internet op zoek naar verkoelende maatregelen voor mijn tuin, en niet zonder resultaat.

Zo vond ik al googelend het NK Tegelwippen (nk-tegelwippen.nl). Hoe origineel wil je zijn! Gemeenten gaan met elkaar de strijd aan; iedereen kan meedoen en prijzen winnen.

Leuk zo'n wedstrijd, maar het heeft natuurlijk een ander doel: wanneer we tegels in onze tuinen vervangen door gras, bloemen of planten, wordt het er koeler in de zomer en wordt meer water vastgehouden bij hoosbuien. Het water trekt beter de grond in en wordt niet rechtstreeks naar het riool geleid.

Ook niet onbelangrijk, het is beter voor de insecten en andere dieren en we geven ook het klimaat een zetje in de goede richting. Vele kleine tuintjes maken één grote. Uit onderzoek van de Stichting Steenbreek (steenbreek.nl) bleek dat alle tuinen samen in ons land een oppervlakte hebben van 30.000 hectare. Dat is bijna zes keer zo groot als Nationaal Park de Hoge Veluwe.

Verder zoekend vond ik op natuurmonumenten.nl/actiepakket tien tips tegen wateroverlast en hittestress. De brochure is gratis aan te vragen. Tenslotte, kijk ook eens op eindhovenduurzaam.nl met tips over verduurzaming en subsidiemogelijkheden ("Groensubsidie").

Afijn, zo vind je een hoop tips, sommige goedkoop en zeer eenvoudig toe te passen, andere vragen meer investering en actie. Ik heb er een aantal verzameld:

- Op nummer 1 dus, een paar (of meer) tegels vervangen door groen
- Het plaatsen van een regenton (wie wat bewaart heeft wat, en het scheelt drinkwater)
- Koppel de regenpijp af van het riool en leidt het water de tuin in: milieucentraal.nl
- Het planten van een boompje of struik in de tuin (in de herfst),
- Oude bladeren onder de heg laten liggen (vinden vogels en insecten heerlijk en voorkomt uitdroging)
- Een drinkbak voor de vogels (in de schaduw). Als de rand laag is kunnen de egels er ook bij
- Maai het gras minder vaak, of maai een deel ervan niet. Het wordt een paradijs voor insecten, en dus voor vogels
- Kies bij je terras voor een lichte kleur tegels (houden minder warmte vast)
- Denk aan poreuze waterdoorlaatbare betonklinkers voor je terras, of grastegels voor tuinpad of oprit. Je kunt ze inzaaien met gras of sedumsoorten
- Denk eens aan een groen (sedum)dak
- Maak zelf kompost (en een kompostbak): buitenlevengevoel.nl

Er zijn ongetwijfeld meer tips en trucs. Mocht u nog aanvullingen hebben, stuur ze dan naar p.meurichy@UPCmail.nl, eventueel met foto. Dan plaatsen we ze in het volgende Zegje. O, en als het maaien van uw grasveld(je) of het snoeien van uw struiken u niet makkelijk afgaat: Kijk onderaan op pagina 2 van dit blad voor "Burenhulp". Er zijn vast wel vrijwilligers in onze wijk die u ermee willen helpen.

Paul de Meurichy

Volgens mijn ObsIdentify app was dit de grote parasolzwam respectievelijk de Italiaanse aronskelk, redelijk zeldzaam.

Marijk

Omdenken

Het is lastig om in de toekomst te kijken, beste wijkgenoten, zelfs slechts enkele weken vooruit. En die 'enkele weken' is de tijd die nodig is om dit mooie wijkblad te maken, van ruwe kopij tot het bezorgmoment in uw brievenbus. Het kan dus zijn dat het heel anders is wanneer u dit leest, maar op het moment dat ik dit schrijf hebben we in Nederland te maken met, zoals de weermensen het noemen, 'een typisch Hollandse zomer'. En daarmee bedoelt men dan een langere aaneengesloten periode met temperaturen die niet, of maar net, de twintig graden aantikken, veel bewolking, dagelijks neerslag, en aardig wat (westen)wind.

Als we het in Nederland met elkaar over het weer hebben (en zoals u weet doen we dat nogal eens) dan wordt dat begrip 'typisch Hollandse zomer' vaak uitgesproken met een zekere minachting in de ondertoon: 'er is voor de verandering weer eens niks aan, deze zomer'. Let u vooral op dat cynische 'voor de verandering'.

De kranten en nieuwsrubrieken, in de vakantieperiode dankbaar voor elk onderwerp, meten het meteen breed uit. Ik zie berichten en reportages over 'mensen die en masse proberen om nog een last minute vlucht naar het zuiden te boeken, naar de zon'. De associatie tussen 'een regenachtige dag' aan de ene kant, en 'slecht weer' aan de andere, zit diep in ons nationaal besef verankerd. Zanger/conferencier Toon Hermans dichtte ooit mooi samengevat: "Na zoveel eeuwen wind en regen hebben wij als volk de griep gekregen".

En toch, op het gevaar af u tegen de haren in te strijken: ik moet het hier met u eens over hebben. Ik werd me dat te meer bewust toen ik op een avond weerman Raymond Klaassen van Weerplaza hoorde zeggen: 'Morgen hebben we regelmatig te maken met wat regen, maar tussendoor zijn er ook momenten van lekker weer'. 'Beste Raymond', hoorde ik mezelf hardop denken, 'wat noemen we anno 2023 nou eigenlijk lekker weer?'. Laten we eens even om ons heen kijken. In Zuid-Europa, waar we kennelijk wanhopig en massaal onze Hollandse zomer willen ontvluchten, kruipen de temperaturen op het moment dagelijks naar de vijftig graden toe, niet alleen te heet om wat te doen, maar ook te heet voor de gezondheid. Het gebied verdroogt. Oogsten mislukken. Massale bosbranden daar, net als in veel andere

landen, van Japan tot Canada. En als het dan op sommige plekken eindelijk eens regent dan gebeurt dat zo massaal dat forse overstromingen en aardverschuivingen het gevolg zijn. In verschillende landen wordt het tornadoseizoen langer en heviger, en de gebieden waar tornado's voorkomen worden groter.

Dan denk ik: 'Nou, zo gek hebben we het hier nog niet!' Mijn achtertuin ligt er mooi groen bij, net als de mais op de akkers om ons heen en het bosgebied bij onze wijk. Zulks in tegenstelling tot de afgelopen zomers. Tussen de regen door zijn er meer dan genoeg momenten om een stuk te fietsen of te wandelen. En in het uiterste geval regen ik een keertje nat. Kom op, mensen: ik ben Nederlander.... ik zal niet smelten van een beetje regen. Zoals Herman Finkers het zegt in zijn fraaie Twentse accent: 'Geeft niet, het drögt wel weer op'.

Samengevat: als de klimatologen ook maar een beetje gelijk krijgen dan zullen we over niet al te lange tijd nog met heimwee terugdenken aan die zo geminachte Hollandse zomers en aan die Hollandse herfst, die er straks weer aan zit te komen. Ik nodig je van harte uit om ons Nederlandse weer, zoals dat heet, 'om te denken'. Om er wat meer aardigheid in te hebben, het te koesteren zelfs.

Gijz

Rethinking

It's hard to look into the future, dear neighbors, even just a few weeks ahead. And that "few weeks" is the time it takes to create this beautiful neighborhood magazine, from raw copy to the delivery moment in your mailbox. So it could be very different when you read this, but at the time of writing we are experiencing, as the weather people call it, 'a typical Dutch summer'. And by that they mean a prolonged period with temperatures that do not, or just barely, top twenty degrees, lots of clouds, daily precipitation, and quite a bit of (westerly) wind.

When we in the Netherlands talk about the weather (and as you probably know we do that quite often) the term 'typical Dutch summer' is often pronounced with a certain contempt in the undertone: 'There is nothing to it, this summer, for a change'. Pay particular attention to that cynical 'for a change'. The newspapers and TV news shows, grateful for any topic during the vacation season, immediately measure it widely. I see posts and reports about "people en masse still trying to book a last minute flight south to the sun. The association between "a rainy day" on the one hand, and "bad weather" on the other, is deeply ingrained in our national consciousness. Singer/performer Toon Hermans once beautifully summed up "After so many

centuries of wind and rain, we as a people have gotten the flu."

And yet, at the risk of upsetting you: I have to talk to you about this. I became even more aware of that when one evening I heard weatherman Raymond Klaassen of Weerplaza say: 'Tomorrow we will regularly have to deal with some rain, but in between there will also be moments of nice weather'. 'Dear Raymond,' I heard myself think out loud, 'what, in the year 2023, do we actually call nice weather'??

Let's take a look around us for a moment. In southern Europe, where we apparently desperately want to escape our Dutch summer en masse, temperatures are currently going up to 50 degrees Celsius every day, not only too hot to do anything, but also too hot for our health. The area is drying out. Harvests are failing. Massive forest fires there, as in many other countries from Japan to Canada.

And then when it finally rains in some places it rains so massively that substantial flooding and landslides result. In several countries the tornado season is getting longer and more severe, and the areas where tornadoes occur are getting larger.

When I realize this I think, "We don't have it that bad at all here! My backyard is looking pretty green, as is the corn in the fields around us, and the forest area near our neighborhood. Such is in contrast to recent summers. Between rains there are more than enough moments to go for a bike ride or a walk. And in the most extreme case I get wet once. Come on, people: I'm Dutch..... I won't melt from a bit of rain! As comedian Herman Finkers puts it in his beautiful Twente dialect: 'Never mind, it will dry-up again'.

In short: if the climatologists are even a little bit right, in not too long from now we will be nostalgic for those so scorned Dutch summers and for the Dutch autumn, which will soon be upon us again. I cordially invite you, as the process is called, to "rethink" our Dutch weather a bit. To appreciate it a little more, nay, to even cherish it.

Gijsz

Mug

Licht uit, snel, anders komen er muggen binnen. Gauw, de hor naar beneden. Nee, niet het raam dicht, anders wordt het veel te warm hier. Schiet nou op met die hor, ik hoor een mug. En smeer je in met die antimugstick, dat vinden die beesten niet fijn. Bah, dat spul plakt. Ja, jammer dan, maar doe nou maar, het scheelt allicht.

Zo praat ik in mezelf voordat ik m'n bed inkruip en hoop op een nacht zonder muggen. Ja, die rotmuggen verzieken soms mijn slaap. Vannacht was het weer raak: lig ik net lekker op één oor, hoor ik het beruchte gezoem ergens in de kamer. Het krenge heeft zich vast in een hoekje kapot zitten lachen terwijl ik met mijn antimugmaatregelen bezig was. Ja hoor, hij komt dichterbij. Shit, zit ie nou op m'n arm of denk ik dat maar? Hup arm onder het laken. Het gezoem zwelt aan, de mug scheert met het geluid van een valse viool langs m'n gezicht. Ik trek het laken zo hoog mogelijk op, tot over m'n oor, over m'n neus. Pff, da's te warm, toch maar iets naar beneden. O o, daar komt hij weer. Of eigenlijk moet ik zeggen daar komt 'ze' weer, want het zijn de vrouwtjesmuggen die steken, de mannetjes doen zoiets niet. Hoe dan ook, ik zal hem hebben denk ik en sla met m'n vlakke hand nogal hard op m'n wang. Au, zo hard was niet de bedoeling. Misschien heb ik hem geplet en zit hij op m'n wang. Nee, ik voel niks. Mis dus. Even hoor ik niks, heb ik mug toch een oplazer verkocht? O nee hoor, ik hoor de valse viool nog steeds rondcirkelen, klaar voor een nieuwe duikvlucht.

Oké, hij vraagt erom: ten aanval! Ik doe het licht aan, pak het tijdschrift dat naast m'n bed ligt en rol het op tot een slagwapen. Aha, ik heb geluk. Na enig rondspieden zie ik hem op het plafond zitten. Ik spring op het bed om hem een oplawaai te geven. Mis. Lachend gaat hij er vandoor.

En een boze M natuurlijk, die lag net lekker te slapen. Ja zij wel, zij heeft nooit last van muggen. Ze schrikt zich een hoedje als ze me op het bed heen en weer ziet springen. Ze denkt misschien dat ik een soort professor Zonnebloem ben die van het padje is. Maar nee, het is veel erger en ik roep -inmiddels op vol vermogen-: "een mug, ik word aangevallen door een mug. Ik had hem bijna maar de kl... is ontsnapt". Nu heb ik er twee boos gemaakt, mijn vrouw en de mug. Ik weet niet wat erger is.

"Kom van het bed af, ga zitten en geef mij dat tijdschrift" zegt ze met een stem die geen tegenspraak duldt. Ze staat op uit bed, kijkt even om zich heen, geeft een droge tik naast haar op het nachtkastje en toont me een geplette Culex pipiens op het tijdschrift. Verbouwereerd kijk ik haar aan. "Alsjeblieft" zegt ze met een meewarig lachje, "jouw tijdschrift mét muggen-lijk".

Ze kruipt in bed en is alweer vertrokken, ja, zij wel. Ik heb nog niet eens het licht uitgedaan. Maar tevreden denk ik voordat ik in slaap val: "zo, die mug is er mooi geweest, gevaar geweken". De ochtend erna heb ik een muggenbult op m'n arm.

De erfenis van een mug. Van die andere, die hard zat te lachen in een hoekje.

Wie het laatst lacht ...

Tauros

Beter een goede buur, dan een verre vriend.
Oplossing:

6. Juni
7. Kanunnikensven
8. Buurten
9. Diepmeerven
10. Bosgordel

Antwoorden puzzel pag. 17:
1. Bunderkensven
2. #doeslief
3. Gijzenrooise klep-app
4. Camp Ivanhoe
5. Buurpreventie

Internationals in onze wijk: Aida

Mijn kennismaking met Aida verloopt opmerkelijk. Het bestuur van de bewonersvereniging heeft vier toegangskarten gekregen voor de DAF-familiedag. Maar niemand van ons heeft ruimte in de agenda. Ook de actieve vrijwilligers hebben allemaal andere activiteiten gepland. Dus ik besluit het aanbod op de Klep-app te zetten. Daar meldt zich Aida. Zij heeft nog vijf kindertoegangsbewijzen voor liefhebbers. Ik besluit meteen even op de fiets te springen om de kaartjes op te halen. Met de toegangskarten voor volwassenen kunnen vaders of moeders met hun kinderen een gezellige dag hebben. Als Aida de deur opendoet hoor ik meteen dat ze niet hier is opgegroeid. Ze komt uit Spanje en werkt bij de DAF. Ha, een uitgelezen kans om nog eens een interview te regelen met een international.

Aida woont sinds twee en een half jaar in Gijzenrooi. Dat is dus best al een tijd. Haar Nederlands is helemaal niet slecht, maar ze geeft er toch de voorkeur aan om mij in het Engels te antwoorden. Ook de baby is aanwezig: ze wilde voor dit kleine mannetje een korte gemakkelijke naam, maar ook een Italiaanse naam: Luca. Hij wordt tweetalig opgevoed: papa Jeroen spreekt Nederlands met hem, mama houdt het op Spaans, zo kan hij straks ook zijn oma uit Spanje verstaan. En hij leert een beetje Limburgs lacht Aida, want daar wonen de andere oma en opa.

Aida bruist van de ideeën voor onze wijk. Dat komt door haar achtergrond. Ze is commercieel servicemanager bij DAF en ze heeft veel te maken met expats. Het liefst zou ze een eigen bedrijfje hebben om zo van alles te organiseren wat mensen samenbrengt: een babyshower, een speciaal verjaardagsfeest, teamuitstapjes voor bedrijven. Aida heeft er ervaring mee. Door haar werk komt ze veel hoogopgeleide vrouwen tegen die met hun man, meestal een kenniswerker, naar Nederland komen. Vaak heeft hij al een baanaanbod, maar voor haar is het dan moeilijker om een geschikte betrekking te vinden. Binnen DAF organiseren ze voor deze vrouwen met talenten speeddates met de afdeling personeelszaken om te kijken of er een geschikte match binnen het bedrijf te vinden is. En anders lukt het misschien wel via het Expat Spouses Initiative. Ook daar draagt Aida haar steentje aan bij.

Niet alleen binnen DAF is Aida heel actief bezig met integratie. Sinds ze in onze wijk woont organiseerde ze in haar straat al een running dinner. 'Potluck' noemt Aida dat. Een gezamenlijke maaltijd waarbij elke deelnemer eten meebrengt en dat deelt met andere gasten. Ze ziet het helemaal zitten om dat ook in Gijzenrooi eens grootschalig op te zetten. Ik opper voorzichtig dat misschien een kleinere variant tijdens de Burendag wel heel erg leuk zou zijn. Maar Aida droomt groot. Ze heeft de advertentie gezien in het Zegje waarin de kantoorruimte van Dalinghaus (hoek Biesven/Diepmeerven) te huur wordt aangeboden. Ze heeft even gedacht dat een leuk koffiehuis op die plek ideaal zou zijn. Ja, maar de werkelijkheid is nu even anders. Met een baby van acht maanden en een drukke baan gaat dat nu even niet lukken. Maar wie weet, in de toekomst....

Greetje Heijmans

Janine van Kampen
 Psychosociaal therapeut | Stresscoach
 | Biofeedbacktherapeut

☎ +31 (0)6 22 13 01 69
 ✉ info@biotrain.nl
 🌐 www.biotrain.nl
 KvK 55230741

Vergoeding is mogelijk bij
 een aanvullende zorgverzekering